

4. Courage to change

Moderatie Brigitte Neervoort

Aan beleidsadviezen op het gebied van klimaattransitie geen gebrek. Velen wijzen hier op de culturele sector en de rol die zij hierin op te nemen heeft als verhalen verteller, rolmodel, ambassadeur en katalysator. Wat hebben wij als sector nodig om aan deze rol te voldoen?

Uitgenodigde expert aan deze tafel: **Christophe Meierhans** (kunstenaar)

De tafel start met een inleiding door Christophe Meierhans, die is gebaseerd op zijn bijdrage aan de conferentie Where to land.

- We hebben te maken met een ecologische ramp, niet met een klimaatcrisis;
- Het is een symptoom van de koloniale manier van uitbuiting van de aarde als gevolg van een op extractie gebaseerde cultuur, die het Westerse maatschappijbeeld overheerst;
- De kunsten hebben een belangrijke historische rol gespeeld in de ontwikkeling van dit culturele probleem;
- De kunstsector creëert verhalen die niet alleen het product zijn van de inhoud van de kunstwerken, maar ook van de wijze van productie en presentatie;
- Via deze verhalen werkt de sector mee aan het creëren van collectieve beelden van wat een "goed leven" is, zij creëert verlangens;
- De aldus geproduceerde verhalen hebben de neiging de huidige problematische culturele tendensen te versterken in plaats van ecologische veranderingen te stimuleren;

De analyse van Christophe wordt gewaardeerd vanwege de brede, holistische visie. Hij benadrukte de noodzaak om systeemveranderingen tot stand te brengen.

Hoe creëren we deze systemische verandering in de culturele sector?

Hoe kunnen we de verhalen veranderen?

- De sector heeft een sterke symbolische waarde en zou een voorbeeldfunctie moeten kunnen innemen. Het experimenteren met nieuwe vormen en modellen is daarom belangrijk! Experimenten leiden tot transities of revoluties.
- Focus op het proces en niet op het resultaat (Documenta). Recht om te falen. Maak ruimte voor radicalisme.
- Noodzaak tot ontkokering! Het stimuleren van transversaliteit in intersectioneel denken en handelen is key. In de figuurlijke zin (anderen

ontmoeten), en in de praktische zin (plekken/organisaties te openen voor andere praktijken). Voorbeeld in Borgerhout: hier wordt de programmatie losgekoppeld van de plek zelf.

- Noodzaak om te verminderen! We moeten minder doen. Voorbeeld is hier het Veem House for Performance in Amsterdam. Na een laatste bezuinigingsronde is er besloten 'slechts' 100 dagen per jaar open te gaan - in balans met de ter beschikking staande middelen. We moeten af van de logica van overvloed.
- Er is grote behoefte aan gemeenschap! Collectief denken en handelen. Stap uit hiërarchische systemen: beperk de management mandaten en maak ruimte voor anderen. Bijvoorbeeld management van het Ravie Collectief in het Théâtre de la Vie.

Concrete beleidsvoorstellen aan de politiek:

- Creeer een subsidiekader dat experimenten toelaat
- Beperk mandaten
- Voer quota in
- Politiek moet gevoel van urgentie opvoeren
- Duurzaamheidseisen zijn zeer hoog voor andere sectoren maar niet voor cultuur. Er zouden hier concrete budgetten aan gekoppeld moeten worden.

De politiek doet te weinig, richt je op wat je zelf kunt doen!